

L

Labeirén, V. Bairent

LABEJÀ

Segons Ponsich (Top. 63) era *Santa Eugènia de Labejà*, entre Clairà i Torrelles (Rosselló), i en dona les cites següents:

DOC. ANT. 916: *Labeianum*; 1090: *Campo de Lebegano* (Col·l. Moreau xxxvi, 21), es troba documentat com a donació a Orla (Rosselló) i a Vilabertran (Alt Empordà); 1162: *Sancta Eugenia de Labegua*; 1276: --- de *Libijano*; 1286, 1299 i 1342: --- de *Lebeiano*; 1383: de *Lebejano*; 1421: --- de *Labeja*; 1431: --- de *Labessa*; S. svt: al *Vegariu*; 1531: el *Vegariu*; 1564: --- *Laveja*; S. xix: *Vetgariu*.

ETIM. NL derivat en -ANUM del NP llatí LEPID(I)US (Schulze, 359). La dissimilació *Lebe->Labe-* és de tipus normal. Cf. el que ja s'explica a l'art. *Llebià*.

Laber, V. Llaberia Labèrnia, V. Bèrnia Lavicorte, V. Lavascort Labritja, V. La Britja (vol. i, 175-177 i s.v. *Brígida*).

LACAI

Lacai, partida i font del terme d'Astell (Pallars Jussà) (xxxvii, 142. 10).

PARÒNIMS. *Llacai*, nom d'una casa important de Rialb de Noguera (Pallars Sobirà), que ja es troba documentat en el *Capbreu de Rialb* (fol. 42v) de l'any 1645: *Lacay*. Joan Lluís Pallarès pronuncià *lekáj* (18-v-1969).

L'Era del Llacai, en el terme d'Escaró (Conflent) (xxiv, 23.22).

ETIM. *Lacai* 'criat', és un mot d'origen incert i d'història no ben aclarida. Podria resultar d'una alteració de l'occità antic *lecai* 'golafre, cobejós', que deriva de *lecar* 'llepar' (DECat. iv, 938A28-939b40).
5 J.F.C.

LACARRO

NL antic en un doc. ribagorçà del S. x, que Abadal (*P. i R.*) copia del *Cart. d'Alaó*. Deu venir del basc lakarr «gravier», «aspéritè du terrain», cf. *E.T.C.* i, 112; i el conegut cognom navarrès *Lacarra*.

-LADA, -LAT

Aplegarem ací una sèrie de noms formats amb l'adjectiu ll. LATUS, LATA, 'ample', darrere un substantiu de sentit orogràfic o aplicable a la toponímia.

L'*Ametlla Lada* era el nom antic del poble L'Ametlla a la Segarra (A. Duran Sanpere, *Enc. Cat.* i, 819), cf. MiretS., *Templ. H.* Val a dir que en aqueixes comarques li feien companyia *Guàrdia Lada* (avui *Guardiolada*) i *Igualada* (<*Aigua-lada*) que hem estudiat en articles especials.

COMALADA, el gran afl. esq. del Tec, que hi desemboca en el poble *El Tec*, provinent de la carena canigonena, entre els Puigs de Tretzevents i de Sethomes. «Tot faldejant la serra de Tretzevents, / passant per l'ermitatge de Sant Guillem, / davalla a *Comalada*, que embranca amb Tec» (*Canigó*, cant iv). Oït per mi «*a komaláda*» allí mateix, 1924, etc.

MENCIONS ANT. 881: «curtiferis --- videlicet in